

ντες ἐν αὐτῷ ἀραποσίτην ἐμοίρασαν κατὰ τὴν συμφωνίαν των, φθάσας δὲ ὁ καιρὸς τοῦ β' χρόνου ἵνα σπείρωσι πάλιν ἐν αὐτῷ συντροφικῶς ὡς ἡ συμφωνία των δυστροπῶν ὁ Ν. Καραγιάννης ἀπέβαλεν αὐτόν.

Ἀκοῦσαν ἀπολογίαν τοῦ Νικολάου Καραγιάννη, ἐν ἣ ὁμολογεῖ μὲν τὴν συμφωνίαν των ἐπιφέρει δὲ ὅτι ὁ Γκιούρος Σταΐκος ἀσθενήσας ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ καιροῦ δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὸ χωράφιον καὶ ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο δουλεύσας αὐτὸς μόνος καὶ ἐξοδεύσας εἰς τὴν γεώργησιν τοῦ χωραφίου δὲν τὸν βάζῃ εἰς τὴν συμπεφωνημένην συντροφίαν του.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι ὁ Γκιούρος Σταΐκος ἠσθένησε δουλεύων εἰς τὸ χωράφιον πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ ὡς ἀπεδείχθη.

2. Ὅτι ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἠσθένησε δὲν εἶναι λόγος οὗτος νὰ ἀποβάλῃ αὐτόν ὁ Νικόλαος Καρά Γιάννης καὶ νὰ τὸ σπείρῃ αὐτὸς μόνος, καθ' ὅτι κατὰ τὴν ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου, τίτλος περὶ νόμων Γεωργικῶν, σελ. 460 «ἐὰν Γεωργὸς σέβῃ καὶ ξεκαθαρίσῃ χωράφι χερσομένον καὶ δενδριασμένον ἄλλου Γεωργοῦ, εἰς τρεῖς χρόνους νὰ τὸ δίδῃ πάλιν».

3. Ὅτι ὁ Νικόλαος Καραγιάννης ἔσπειρεν αὐτὸ μόνος του, χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ ἀναλάβῃ ὁ σύντροφός του ἐκ τῆς ἀσθενείας, διότι ἀπερνοῦσε πλέον ὁ διορισμένος καιρὸς τῆς σπορᾶς.

Ἀποφασίζει διορθωτικῶς

1. Ὁ Νικόλαος Καραγιάννης νὰ δώσῃ πρὸς τὸν Γκιούρον Σταΐκον τρία κοιλὰ γεννήματα διὰ τοὺς κόπους του ὅπου ἐδούλευσε τὸν πρῶτον χρόνον πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ χωραφίου.

2. Οἱ δύο ὁμοῦ θέλει πληρώσωσι τὰ δικαστικὰ ἔσθια.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἐκδόθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 12 Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακостоῦ ἔτους. Ἐν Σκύρῳ.

Ὁ Ἀστυνόμος καὶ προσ. ἐνεργῶν τὰ χρέη τοῦ Εἰρηγοδίκου
Ἄν Μητράς

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Γριμανέλης.

926α

1830-1831. Αναφορές, ἐνορκες μαρτυρικές καταθέσεις καὶ λοιπά διαδικαστικὰ ἐγγράφα ἀναφερόμενα σε ἀδικήματα ἀνθρωποκτονίας, προκλήσεως ταραχῶν, παράνομης οπλοφορίας κ.α. Ὡς κατηγορούμενοι ἐνέχονται οἱ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ Στρατῆς Χρηστέας. Μάνη, Ναύπλιο, Σπέτσες.

Σ. Καπετανάκης, «Οἱ Κυβελαῖοι τῆς Γαρμπελιάς στα χρόνια τοῦ '21», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 18 (2006), σ. 385-394, 400-425.

927

1830-1834. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Σίμια, Χαλκίδα (Εὐβοία).

Ἄ. Στέφους, *Ιστιαία. Ιστοριογραφική μελέτη ἀπὸ τὸ 1821 καὶ ἐντεῦθεν τῶν ὑφισταμένων συνοικισμῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ*, τ. Α', Ἀθήνα 1970, σ. 189-190, 230-231, 304-305, 307-308.

927α

1830-1835. Η υπ. αρ. 64 πράξη της Ελληνικής Κυβέρνησης (4/2//1830) καὶ ἡ Εισηγητική Έκθεση της Νομοθετικής Επιτροπῆς του Διατάγματος περί Πολιτικού Νόμου της 23^{ης} Φεβρουαρίου/7 Μαρτίου 1835. Ἀθήνα, Ναύπλιο.

Χ. Πράτσικας, «Ὁ Ἀστικός τῆς Ἑλλάδος Κώδῃξ. Δύο νομικαὶ ἑκατονταετηρίδες (1830-1930, 1835-1935)», *Θέμις (Θ. & Π. Ἀγγελόπουλων - Χ. Πράτσικα)* 41 (1930), σ. 273-274, σ. 274-275, σημ. 1⁵⁵.

«Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως»

Ἀριθ. 64

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἔθνος κατὰ τὰ ἀρχαῖα 12 πρὸ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου ἐφανέρωσε τὴν ἀπόφασίν του νὰ διασαφήσῃ τοὺς πολιτικοὺς παλαιούς βυζαντινοὺς νόμους.

Θεωροῦντες ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐκτενέστεροι μὲ τόσους ἄλλους ἐγκληματικούς, ἐκκλησιαστικούς, ἐμπορικούς, γεωργικούς, στρατιωτικούς καὶ μὲ κανόνας διαδικασίας ἐνώσεις, ἡτίς ἀποκατέστησε τὸ ἔθνος αὐτὸν πολὺ ὀγκώδες, πολυέσθον καὶ δυσεύρετον.

Θεωροῦντες ἐπάναγκες νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ πολῖται μὲ εὐκολίαν τὸ ὅλον τῶν πολιτικῶν ἐθνικῶν νόμων καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζονται ὡσαύτως οἱ δικασταὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ἐπιθυμοῦντες τελευταῖον νὰ διδάξῃ ἡ πείρα διὰ τῆς συμπαραβολῆς τῶν ὑπαρχόντων γραπτῶν μὲ τοὺς ἀγράφους νόμους (οἵτινες ἐπομένως θέλουν συλλεχθῇ) ὁποίας μεταρρυθμίσεις ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Διατάττομεν

Α'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τόσον ἐκ τῶν Βασιλικῶν, ὅσον ἐκ τῶν Νεαρῶν τῶν μεταγενεστέρων αὐτοκρατόρων, θέλει συλλέξει ἅπαντας τοὺς πολιτικοὺς βυζαντινοὺς νόμους, κατατάττων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Β'. Ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισίν μας ὁποῖα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1830

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ»

55. Για τις προγενέστερες εκδόσεις του κειμένου της εισηγητικής εκθέσεως βλ. Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 921. Πρβλ. επίσης και εισαγωγή του παρόντος τόμου σημ. 16.

